Copyright Information

This eBook file was generated by MobiPocket Publisher Personal Edition.
This eBook file is for personal use only and cannot be sold.
To generate eBooks to be sold or for corporate or public usage, please purchase the commercial version at : http://www.mobipocket.com

...jako pták

Jiří Brossmann

www.palmknihy.cz
knihy do vaší dlaně

...jako pták

Jiří X. Brossmann

Zveřejněno se souhlasem internetového magazínu Amberzine
http://amber.zine.cz

Otevřel oči. Rozhlédl se po ložnici a zkusmo pohnul rukou. Bolest už necítil. Protřel si oči a svlékl si propocené pyžamo. Pokud mohl zhodnotit svůj stav, měl ještě mírnou teplotu, ale jinak se zdálo, že je vpořádku.
Došel do koupelny a osprchoval se. Pak si našel čisté oblečení a vyšel před dům. Vybral si místo odkud byl dobrý výhled na celou kolonii a rozhlédl se. Městečko nebylo velké - něco kolem patnácti tisíc obyvatel - přesně tolik kolik stačilo na údržbu těžebních zařízení na planetě. Jeho dům stál osamoceně na návrší - měl to trochu daleko na nákupy, ale jemu samota vyhovovala. Sešel po schodech na pěšinku která vedla k brance. Dal se do běhu. Když si myslel, že má dostatečnou rychlost odrazil se. Jeho tělo se vzneslo k obloze.
V poslední době jsem hodně přemýšlel o ptakopyscích. Je to velmi zajímavý druh. Pojmenovali ho po nějakém zvířeti, které mělo žít snad ještě na Zemi. Nechal jsem si udělat rešerši, ale zdá se mi, že pro našeho ptakopyska se to jméno hodí víc.
To zvíře je velmi zvláštní. Zaprvé je tu problém, jak je možné že létá. Není to let v pravém smyslu toho slova, protože jeho přídla jsou tak zakrslá, že ho prakticky nemohou unést. A pak je tu ta obrovská žravost. Kdyby ptakopysky nelovili orli a měli šanci se rozmnožit, museli by během několika let kompletně vypást celou planetu. Přitom se živí listím prakticky kteréhokoliv stromu. Nechápu jak mohli takový druh pro terramorfování vyprojektovat. Pro ekosystém je naprosto nevhodný, řekl bych, že je to skoro časovaná bomba.

Z poznámek doktora Adama Balhara

Zmocnila se ho euforie. Letěl směrem k městu a učil se ovládat svou novou schopnost. Rozpažil a švihnul rukama až se roztočil. Byl to nádherný pocit. Stále se otáčel, když začal měnit směr letu. Pokusil se o looping, ale nevyšel mu. Zbrzdil svou rotaci a zkusil to znovu. Povedlo se mu to. Provedl to ještě jednou. A znovu.

Čím víc o nich přemýšlím, tím víc nabývám dojmu, že při vytváření genetické struktury ptakopysků muselo dojít k chybě. Je to jako by někdo poskládal dohromady několik DNA a ani nezkoušel co z toho vznikne. Ptakopysci snášejí vejce. Když je sameček vysedí (tohle ještě neí tak zvláštní), vylíhnou se savci. Předpokládám, že tohle je hlavní důvod, proč se jim říká ptakopysci. Dospělý jedinec je velký přibližně jako slepice. Má zakrnělá křídla a je pokryt velmi barevným peřím. Jenže, narozdíl třeba od pávů, v té barevné směsici není žádný systém. Liší se jeden od druhého, a bezpečný způsob jak poznat ptakopyska je uvědomit si, že žádné normální zvíře nemůže vypadat takhle. Samce od samice odlišuje jenom tvar zobáku. Používají ho k oždibování listí, kterého spotřebují obrovské množství. Hledal jsem nějakou analogii. Nejblíž byla asi panda, které vyhynula někdy začátkem 21. století stáré éry, ale není to přesně ono.

Metabolismus ptakopyska zpracovává všechno to listí a vytváří tukové zásoby. Je zajímavé, že když jsem zkoušel chovat nějaké v klecích, brzy zemřeli. Prostě zarostli tukem. Volný ptakopysk ale udržuje konstantní váhu. Snažím se zjistit jak je to možné.

Z poznámek doktora Adama Balhara

Vznášel se asi padesát metrů nad hladinou. Před ním hučel vodopád a kapičky vody mu zvolna pokrývaly obličej. Otřel se a rozletěl se směrem k vodopádu. Ruce natáhnul před sebe a vrazil do sloupu řítící se vody. Zadržel dech a otočil se kolmo vzhůru. Po celém těle ho bodaly tisíce jehel. Vynořil se ven a snažil se popadnout dech. Když se mu to konečně podařilo zavýsknul.

Přeletěl nad vodopád a na malém ostrůvku uprostěd valící se vody přistál. Svlékl promočené oblečení a rozložil ho po keřích. Nahý se položil do trávy a vystavil tvář slunci. Hukot vody ho rychle uspal.

Je to tím létáním. Teď už jsem si jistý. Jakmile ptakopysk nemůže létat začne neúměrně tloustnout. Ta "neuměrnost" je vlastně nesmysl. Jakmile ptakopysk přestane létat začne tloustnout úměrně tomu co sežere. Nesmysl je aby byl stále stejný když létá.

To znovu otevírá problém toho, jak se dokážou udržet ve vzduchu. Poslední tři dny jsem je pozoroval a zjistil, že ve vzduchu provádějí naprosto neuvěřitelné věci. Jejich námluvní tanec se odehrává celý ve vzduchu. Natočil jsem asi tři hodiny filmu a minimálně polovina z toho co tam provádějí je nemožná. žádný pták nemůže létat jako ptakopysk.

Z poznámek doktora Adama Balhara

Když si zapínal kalhoty, zdály se mu být široké. Ani o tom nepřemýšlel a přitáhl si více opasek. Těšil se až znovu poletí. Chvíli přemýšlel kam se vydá teď. Brzy se bude stmívat, prospal téměř celé odpoledne. Měl by se pomalu začít vracet, ale ještě se mu nechtělo. Pak ho napadalo, že by se mohl podívat na farmy. Vyskočil a letěl.

Zkoumání genetické struktury jde pomalu. Mám na počítači snad nejnižší prioritu ze všech. I v pekárně dostávají víc strojového času než já. Být genetikem na téhle planetě je skoro za trest. Rozčiluje mě to zvlášť proto, že mám hypotézu podle které by mohl mít tento výzkům základní charakter. Zatím jsem to nikde nenapsal a sem to uvedu jen proto, že jde o soukromé poznámky. Myslím, že ptakopysk má nějakou zvláštní schopnost, kterou dokáže ovládat gravitaci. Fyzika není moje specializace, ale z mého pohledu to vypadá jako by lokálně měnil gravitační pole tak, že ho nejen udrží nad zemí, ale zároveň mu umožňuje pohyb. Předpokládám, že to má souvislost s malým výrustkem na mozku, který jsem objevil při pitvě. Katalog fauny se o tom zmiňuje, ale jeho funci se tehdy odhalit nepovedlo. Dokud se mi nepodaří tohle dokázat nenapíšu to nikam jinam, ale pokud mám pravdu, pak existuje živý tvor, který dokáže levitovat. A to zcela podvědomě. Je zřejmé, že ptakopysci nemají téměř žádnou inteligenci. To vznášení pro ně musí být stejně přirozené jako pro lidi dýchání.

Z poznámek doktora Adama Balhara

Nad polem pojížděla dlouhá konstrukce zavlažovacího zařízení. Doletěl až skoro k ní a nabral výšku.

Pak se střemhlav vrhnul dolů. Pomáhal gravitaci a stále více se urychloval. Těsně nad zemí se otočil a proletěl pod trubkami chrlícími vodu. Při obratu se mu zatmělo před očima. Poslední co ho napadlo bylo: to jsem přehnal.
Když se probral ležel v obilí. Setmělo se. Oblečení měl mokré a začínala mu být zima. Pokusil se vstát, ale nohou mu projela šílená bolest. Okamžitě se zhroutil a do očí mu vyhrkly slzy. Zavzlykal a kousl se do rtu. Po chvíli bolest povolila. Položil se na záda a vznesl se. Stálo ho to obrovské úsilí udržet se nad zemí, ale snažil se to vydržet. Ve vzduchu se otočil až uviděl světla farmy.
Testování na myších se mi podařilo. Když jsem zmutovanou myš umístil do klece a na strop pověsil jídlo, vznesla se a zkonzumovala ho přímo ve vzduchu. Vypadalo to, jako by tohle dělal odjakživa. Okamžitě jsem odeslal zprávu do Biologického věstníku a na patentový úřad. Vyrobil jsem totiž látku, která dokáže přemutovat člověka. Zatím jsem váhal jak dopadnou testy na myších, ale teď už nemá cenu na nic čekat. Zpráva mi odejde tak za dva až tři dny. Doba mutace je sedumnáct hodin, takže pokud to bude fungovat...
Létat! Koho by napadlo, že člověk ovládne i vzduch - mít svobodu ve všech třech rozměrech. Zkoušel jsem už lety s kluzákem, ale to je příliš pasivní. Při představě, že se vznesu nad zem mi běhá mráz po zádech.
Bože, ať to funguje!
Z poznámek doktora Adama Balhara
Něco narazilo do dveří a pak se ozval podivný škrábavý zvuk. Jako by po nich někdo přejel nehty. Farmář vzhlédl. "Co to bylo?" zeptala se jeho žena. Vstal a sundal ze zdi pušku. Manželka mu rychle podala náboje. Nabil a přistoupil ke dveřím. Pak je trhnutím otevřel. Do místnosti vpadlo tělo. Žena vykřikla. Byl to muž. Jeho tvář byla popelavě šedá a z propadlých tváří mu čněly lícní kosti. Oblečení na jeho vychrtlém těle jen viselo. Farmář se k němu sklonil. Muž zvedl ruku a křečovitě mu sevřel košili. Přitáhl farmáře k sobě a sípavým hlasem pronesl: "Moc žerou. Proto tak žerou..." Jeho hlas vyhasínal. "... jsem letěl," řekl už téměř neslyšně. Jeho sevření opadlo.
Farmář vylekaně pohlédl do tváře mrtvého.
Usmíval se.

---

eBook Info

Title:
...jako pták

Creator:
Jirí Brossmann

Date:
23.4.2001

Copyrights:
Palmknihy, www.palmknihy.cz 2000-2001

Language:
cs
